

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Ursache Petru,
judecătorii – Timofti Vladimir, Toma Nadejda,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către Marian Vasile, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarului Marian Vasile în ordinea art. 313 Cod de procedură penală

CONSTATĂ :

1. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 martie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarului Marian Vasile, împotriva ordonanței din 18 august 2015 de refuz în pornirea urmăririi penale în cadrul procesului penal nr. 2014023173, adoptată de procurorul în Procuratura sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Igor Buliga precum și a ordonanței procurorului, adjunct al procurorului sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Eugeniu Jomir, din 13 noiembrie 2015, emisă în ordine de control ierarhic-superior, prin care a fost respinsă plângerea petiționarului împotriva ordonanței contestate.

2. Nefiind de acord cu încheierea, Marian Vasile, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii cu emiterea unei noi decizii de admitere a plângerii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că:

- este inadmisibil ca dosarul penal să fie clasat doar pe o simplă presupunere a unui expert, care a concluzionat că semnătura plasată în rubrica „Marian Andrei” din testamentul întocmit la 10 februarie 2014 cu nr. 357 la notarul Vescu Livia, a fost efectuată probabil de către însăși Marian Andrei;

- menționează că potrivit materialelor dosarului se evidențiază că semnătura și scrisul de mână din testament nu aparține testatorului Marian Andrei, ci unei alte persoane străine și testamentul este fals;

- expertiza grafoscopică s-a efectuat doar pe semnătura testatorului Marian Andrei, dar nu și pe scrisul de mână al lui;

- procurorul sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Popa Igor nu a îndeplinit indicațiile judecătorului de instrucție Anatol Galben, indicate în încheierea din dosarul nr. 10-631/15 din 12 octombrie 2015 de a-1 recunoaște ca parte vătămată în procesul penal nr. 2014023173 conform competenței sale, prin ce i-a încălcat și lezat drepturile sale procedurale;

- instanța de fond n-a dat apreciere și n-a ținut cont de toate încălcările menționate și expuse în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 dosarul nr. 21r-1364/15.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016 a fost respins ca nefondat recursul petiționarului Marian Vasile declarat împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 martie 2016, formulată în baza art. 313 Cod de procedură penală.

În motivarea deciziei instanța de recurs a invocat că instanța de fond corect a concluzionat că petiționarul în plângerea adresată în instanța de judecată nu a invocat careva vicii fundamentale care au afectat hotărârile contestate, nu a invocat careva temeieri plauzibile de declarare a nulității ordonanțelor contestate, criticând doar acțiunile organului de urmărire penală și deciziile procurorilor, care, în opinia subiectivă a petiționarului sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate. Mai mult, petiționarul nu are statut procesual de parte vătămată în cauza penală, acesta în realitate nu este un succesor al bunurilor defunctului Marian Andrei, succesori legali fiind fiicele ultimului.

A mai reținut instanța de recurs că soluția acesteia este pe deplin fondată, ori organul de urmărire penală și procurorul au asigurat caracterul complet și obiectiv al urmăririi penale, au fost întreprinse toate acțiunile de urmărire penală pentru cercetare sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, pentru constatarea faptei penale și a tuturor persoanelor vinovate, iar probele care au fost administrate au fost apreciate sub toate aspectele și obiectiv de către procuror.

A menționat instanța de recurs că declarând recurs petiționarul Marian Vasile, n-a invocat careva argumente noi sau suplimentare decât cele care au fost obiect de studiu în cadrul examinării plângerii de către organul de urmărire penală și instanța de fond, care în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și au dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind clasarea cauzei penale nr. 2014023173 pornită în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul că nu există faptul infracțiunii.

4. La 02 iunie 2016, decizia instanței de recurs, a fost atacată cu recurs în anulare de către Marian Vasile, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chișinău din 10 mai 2016, cu recunoașterea sa în calitate de parte vătămată, anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2014023173 din 18 august 2015 a procurorului Buliga Igor și efectuarea unei noi expertize grafoscopice în comisie, invocând că:

- judecătorul Postică Aureliu, nu a înlăturat toate neajunsurile după ce dosarul s-a întors după rejudecare de la Curtea de Apel Chișinău indicate în decizia din 23 decembrie 2015;

- instanța de recurs nu a intrat în esența problemei și nu a soluționat pozitiv problema, or, eronat s-a substituit terminologia de „ordonanță de clasare a procesului penal” cu terminologia „ordonanță de refuz în începerea pornirii urmăririi penale”, deoarece acești termeni sunt diferiți;

- este inadmisibil ca dosarul penal să fie clasat doar pe o simplă presupunere a unui expert, care a concluzionat că semnătura plasată în rubrica „Marian Andrei” din testamentul întocmit la 10 februarie 2014 cu nr. 357 la notarul Vescu Livia, a fost efectuată probabil de către însăși Marian Andrei.

5. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, este irevocabilă și nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

5. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către Marian Vasile, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarului Marian Vasile în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **09 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda